

Hoàng Điệp

*Dem trăng sông trả về trời
Mang mang sân vắng đọng lời tiếc thương
Tôi co nín chốn vô thường
Cánh hoa yên ngủ tận cùng khói sương
Động dây tơ nối đoạn trường
Nào đâu hoàng điệp cõi nhung nhớ về*